

Ароматерапія в медицині і парфумерії

Дайм Уиссал (Марокко)

*Науковий керівник – ст. викладач О.В. Писаревська
ХНАДУ*

Ароматерапія – це не тільки наука про властивості ефірних масел, а й тонке, стародавнє мистецтво їх застосування.

Ароматерапія в Марокко розвивається як галузь фітотерапії. Марокканські рослинні засоби надзвичайно стародавні. У Марокко досі використовуються старовинні рецепти, яким вже понад кілька тисячоліть.

Ефірна олія – рідка летка суміш органічних речовин, які виробляються рослинами і надають їм запах.

Саме в арабських країнах вперше застосували парову дистиляцію для вилучення ароматичної олії з рожевих пелюсток – це винахід приписують Авіценні.

Етерна олія не містять ні краплі жиру. Цим вони відрізняються від рослинних олій – соняшникової або оливкової. Летка олія випаровуються при нормальній температурі і не залишають плям на папері. Більшість ефірних олій добре розчиняється в бензині, ефірі, хлороформі, ліпідах, в оліях та інших ліпофільних речовинах, та погано – у воді.

У Марокко дуже сприятливий клімат і ґрунт для рослин, багатий активними інгредієнтами, які використовуються в парфумерії і медицині. Етерна олія може міститися в будь-якій частині рослини – в насінні, коренях, листках, плодах, квітах.

На відміну від західних виробників ефірних масел в Марокко не використовують штучно синтезовані компоненти, в тому числі хімічні консерванти і барвники. Наприклад, такі натуральні засоби, як Арганова олія і ефірна олія троянди марокканської виробляються тільки в Марокко. Рожева олія дуже широко використовується в парфумерії. Наприклад, знамениті парфуми Chanel №5 Coco Chanel і Youth-Dew Estée Lauder мають основну ноту – аромату марокканської троянди [2].

Слово «ароматерапія» з'явилося в 20 (двадцятому) столітті. Французький хімік Рене-Моріс Гаттефос (René-Maurice Gattefos) отримав опік руки, випадково занурив руку в лавандову олію. Він зауважив, що рана швидко загоєлась. Після цього стали активно застосовувати ароматичні речовини в медичній практиці.

Сучасна ароматерапія в медицині відноситься до нетрадиційних методів лікування. Вона використовується в комплексній терапії для лікування багатьох захворювань. Наприклад, олію можна використовувати для боротьби з інфекційними та вірусними хворобами. Якщо ви захворіли і у вас грип або застуда, вам потрібно вжити всередину 1 (одну) ложку меду і 2-3 краплі олії евкаліпту або масла лаванди перед їжею. Можна також робити інгаляцію з цими маслами і дихати 5 хвилин. Також можна прийняти ванну з маслом кедра.

Для лікування застуди та кашлю добре застосовувати інгаляції з олією евкаліпту або кедра. Евкаліптова олія сприяє виділенню мокрот, оскільки насичує кров киснем, а це допомагає при кашлі.

Окрім того, ефірні олії додають у воду для ванни, використовують в аромалампах і в композиціях для масажу. Кожен із таких методів дозволяє корисним речовинам проникати в організм різними шляхами: через органи дихання або шкіру. Коли людина приймає ароматичну ванну, то отримує подвійний ефект. Також, ефірні олії використовують для очищення приміщень від патогенної мікрофлори. Між іншим, головний напрямок аромотерапії врегулювати фізичний і психологічний стан людини у повсякденному житті. Психологи рекомендують профілактику з аромотерапією робити частіше [2].

У Марокко є багато рослин, які дають хороший терапевтичний ефект. Це розмарин, марокканська троянда, квіти гіркого апельсина неролі, атласький кедр, орегано, волошка (або, як називають її в Марокко – блакитна ромашка) [1]. Ці рослини мають протизапальні, антигістамінні, седативні, гіпотензивні

властивості і широко застосовуються не тільки в Марокко, але і за кордоном. Сьогодні Марокко експортує свої дорогоцінні олії в різні країни світу.

Ароматерапія в Марокко розвивається як дуже перспективна галузь комплексної терапії для лікування різних хвороб. У Марокко олії не використовують поодинці, а складають ароматичні букети – саме так вони підсилюють дію одного в декілька разів.

Треба дуже обережно використовувати олії, оскільки зараз на ринку багато синтетичних олій, які тільки імітують аромати. Вони не справжні і не приносять користь, а навпаки, небезпечні для здоров'я. Необхідно точно дотримуватися дозування і пропорції, написаних в інструкції. І користуватися тільки натуральними рослинними оліями.

Література:

1. Ароматические растения // Ангола – Барзас. – М.: Советская энциклопедия, 1970. – (Большая советская энциклопедия: [в 30 т.] / гл. ред. А. М. Прохоров; 1969 – 1978, т. 2).
2. Войткевич, С. А. Эфирные масла для парфюмерии и ароматерапии.: справ. – М.: Пищевая промышленность, 1999. – 329 с.

Ахмад Шамлу – видатний іранський поет
Сабзікрі Шантія (Іран)
науковий керівник – ст.викл. В.О. Гура
ХНАДУ, Харків

Ім'я поета Ахмада Шамлу (1925-2000) знайоме багатьом шанувальникам сучасної іранської поезії. На формування й розвиток творчості цієї талановитої людини значно вплинула зарубіжна література, зокрема, твори Володимира Маяковського. Ахмад Шамлу був добре знайомий з історією всесвітньої і давньоперсидської літератур, що сприяло відкриттю нового стилю у його поезії. Він був першим іранським поетом, який створював свої поезії у формі білого вірша. Сьогодні із впевненістю можна стверджувати, що саме Ахмад Шамлу став засновником нового стилю в іранській поезії. Зазначимо, що у 1994 році поет став здобувачем Нобелевської премії з літератури. Можна стверджувати, що своїм успіхом він був зобов'язаний саме зарубіжним поетам,